

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **J. V. a spol. pre trestný čin krádeže spolupáchatel'stvom** podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné prerokoval na verejnom zasadnutí 30. septembra 2009 v Bratislave odvolanie krajského prokurátora v Nitre proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. marca 2008, sp. zn. 2T 6/2005, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) odvolanie krajského prokurátora **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 28. marca 2008, sp. zn. 2T 6/2005, boli obžalovaní J. V. a M. V. uznaní za vinných, obžalovaný J. V., v bodoch 1/, 2/ rozsudku z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., v bode 1/ spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a v bode 2/ samostatne, v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/ rozsudku z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák., v bodoch 1/, 3/, 4/ spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bode 2/ samostatne. Obžalovaný M. V. bol uznaný za vinného v bodoch 3/, 4/ rozsudku z trestného činu výtržníctva spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaní sa trestných činov dopustili na skutkovom základe, že

1/

obžalovaný J. V., spolu s t.č. nebohým Z. V., voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené (ďalej len nebohý Z. V.), dňa 18. apríla 2005 v dobe od 20.15 hod. do 23.00 hod. v L. pri moste cez rieku „P.“ medzi ulicami P. a Š. smerom k hotelu „R.“ fyzicky napadli poškodeného E. V. tým spôsobom, že nebohý Z. V. sa pokúsil tomuto vytrhnúť z ruky mobilný telefón, ktorý si práve poškodený vybral z vnútorného vrecka vesty a ktorý sa mu podarilo vytrhnúť z rúk nebohého Z. V. späť, nato obžalovaný J. V. ho dvakrát udrel päšťou

do tváre a pri zošmyknutí ruky mu strhol z krku zlatú retiazku s príveskom v tvare kríža, v tej dobe mu jeden z nich zo zadného vrecka nohavíc vytiahol kožené puzdro s finančným obnosom 350 Sk ako i osobnými dokladmi, a keď po úderoch obžalovaného J. V. spadol poškodený E. V. na zem, obžalovaný J. V. s nebohým Z. V. ho kopali do oblasti hlavy, krku a chrbta; čím spôsobili poškodenému E. V. podvrtnutie – pomliaždenie krčnej chrbtice ľahkého stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 5-7 dní a odcudzením retiazky zo žltého kovu s príveskom v tvare kríža mu spôsobili škodu vo výške 3 150 Sk,

2/

následne obžalovaný J. V. sotil spredu oboma rukami ďalšieho poškodeného Š. M., ktorý taktiež bol na mieste činu, pričom mu strhol z krku retiazku z bieleho kovu s príveskom v tvare draka, sotil ho na zem, kopal do oblasti chrbta, a keď sa poškodený snažil ujsť, obžalovaný J. V. ho chytil za bundu, ktorú mu strhol; čím mu spôsobil pomliaždenie líca ľavej strany tváre a pomliaždenie driekovej a krížovej oblasti, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 7-10 dní a odcudzením retiazky z bieleho kovu škodu vo výške 2 500 Sk,

3/

obžalovaný M. V., spolu s nebohým Z. V. napadli potom poškodeného M. K. tak, že jeden z nich ho kopol zozadu do chrbta v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho obaja bili päťami a kopali do tváre, hrudníka a rúk, dobehol tam i obžalovaný J. V., ktorý udrel poškodeného päťou do tváre a zlomil mu tým ľavý zub, a potom ho obžalovaní M. V., J. V. a nebohý Z. V. kopali do chrbta; čím mu spôsobili pomliaždenie hornej pery úst s odreninou a odlomenie horného ľavého očného zuba, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 5-7 dní,

4/

obžalovaní J. V., M. V., spolu s nebohým Z. V. napadli poškodeného S. K. tak, že nebohý Z. V. ho päťou viackrát udrel po tvári a hovoril mu, že mu zoberie všetko, čo má aj peniaze a obžalovaný M. V. ho opakovane kopal do oblasti krížov a rúk; čím mu spôsobili pomliaždenie v oblasti ľavej očné s podliatinou, pomliaždenie tváre s odreninami a pomliaždenie hornej pery úst, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 7-10 dní.

Za to boli obžalovaní odsúdení, a to obžalovaný J. V. podľa § 247 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2, písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny.

Obžalovanému M. V. bol podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnášť) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 bolo obžalovanému M. V. uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného J. V. nahradiť poškodenému E. V., nar. X., bytom L., škodu vo výške 2 800 Sk, poškodenému Š. M., nar. X., bytom L., nahradiť škodu vo výške 2 500 Sk.

Obžalovaní J. V. a M. V. boli zaviazaní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej organizácii Z., pobočka N., škodu vo výške 466 Sk.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. boli poškodení E. V., Š. M., a Z., pobočka N. so zvyškom uplatnených nárokov na náhradu škody odkázaní na konanie o veciach občianskoprávných.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k obžalovanému M. V. už nadobudol právoplatnosť.

Proti tomuto rozsudku vo vzťahu k obžalovanému J. V. podal odvolanie krajský prokurátor v Nitre. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že konanie obžalovaného J. V., v bodoch 1/, 2/ rozsudku malo byť právne kvalifikované ako trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, v bode 1/ spolupáchatelstvom

podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a v bode 2/ samostatne aj s použitím § 43 ods. 1 Tr. zák. Vyslovil názor, že pre správne posúdenie konania obžalovaného J. V. je podstatná okolnosť, či voči poškodeným V. a M. použil fyzické násilie v úmysle zmocniť sa ich retiazok, alebo či použil násilie až po tom, čo sa retiazok oboch poškodených zmocnil, resp. či retiazky z krku poškodených boli strhnuté len nedopatrením v rámci fyzického napádania poškodených. V tejto súvislosti poukázal na výpovede poškodených, ktorí ho podľa jeho názoru usvedčujú z trestného činu lúpeže a nie z trestného činu krádeže. Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a v intenciách ustanovenia § 259 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uznaní viny obžalovaného J. V. v súlade s obžalobou podanou krajským prokurátorom v Nitre.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, prihliadajúc pri tom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a dospel k záveru, že odvolanie krajského prokurátora v Nitre nie je dôvodné.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že všetky skutky boli súdom prvého stupňa ustálené na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaných na obhajobu. Vykonané dôkazy boli vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por.

Krajský súd v Nitre v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných, ale i s rozpornými výpoveďami samotných poškodených a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke zavinenia. Najvyšší súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom krajského súdu.

V úvode je potrebné zdôrazniť, že k verbálnemu i fyzickému konfliktu medzi obžalovanými - bratmi V. a poškodenými došlo v čase, keď všetci boli pod vplyvom alkoholu, keďže predtým navštívili pohostinské zariadenie. Z uvedenej skutočnosti vyplýva,

že tak výpovede obžalovaných ako i výpovede poškodených boli v priebehu konania odlišné a rozporné. Rozpornosť svojich výpovedí vysvetľovali práve pozitívom alkoholických nápojov.

Je nepochybné, aj keď to obžalovaný J. V. vo svojich výpovediach i pri konfrontáciách s poškodenými poprel, že k fyzickému útoku obžalovaného J. V. voči všetkým poškodených prišlo. Poškodeným boli konaním obžalovaného J. V. i konaním už právoplatne odsúdeného M. V. a tiež konaním nebohého Z. V. spôsobené ľahšie zranenia ale i majetková škoda. Tieto skutočnosti boli objektívne preukázané dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu a tieto boli zadovážené zákonným spôsobom. Ide predovšetkým o lekárske správy o ošetrení poškodených a vo vzťahu k majetkovej ujme poškodených najmä o zápisnicu o ohliadke miesta činu a odborné vyjadrenia o výške spôsobenej škody.

Vina obžalovaného J. V. bola i podľa mienky odvolacieho súdu nepochybne preukázaná, v tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa ako je to už uvedené aj vyššie stotožnil.

Pokiaľ ide o posúdenie právnej kvalifikácie konania obžalovaného J. V. je možné sa stotožniť s názorom krajského prokurátora, že pre správne posúdenie jeho konania je podstatná okolnosť či voči poškodeným V. a M. použil fyzické násilie v úmysle zmocniť sa ich retiazok, alebo či použil násilie až po tom, čo sa retiazok oboch poškodených zmocnil, resp. či retiazky z krku poškodených boli strhnuté len nedopatrením v rámci fyzického napádania poškodených. Otázkou príčinnej súvislosti medzi fyzickým násilím obžalovaného vo vzťahu k poškodeným a vzniknutou majetkovou ujmom, ako i motívom konania obžalovaného J. V. sa zaoberal vo svojom rozhodnutí z 28. februára 2007, sp. zn. 3 To 4/2007, už i Najvyšší súd Slovenskej republiky. Nariadil vzhľadom na ovplyvnenie všetkých aktérov žalovaných skutkov alkoholickými nápojmi a z toho vyplývajúcu rozpornosť ich výpovedí a naznačované konflikty medzi nimi už vo vinárni tesne pred skutkom, opätovne poškodených vypočuť.

Poškodený Š. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný J. V. do neho sotil, a pritom zakvačil o jeho retiazku, túto mu strhol a on padol na zem. Keď sa postavil a chcel ujsť obžalovaný ho chytil zo zadu za bundu, ktorú mu strhol, ale podľa neho ho chcel za bundu iba zachytiť.

Poškodený E. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný ho udrel do tváre, zošmykla sa mu ruka, a vtedy mu strhol retiazku.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva, že na mieste činu bola nájdená flísová bunda, prívesok v tvare draka a prsteň z bieleho kovu.

Na základe týchto dôkazov sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že nebolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že obžalovaný J. V. fyzicky napadol poškodených s úmyslom zmocniť sa ich vecí. Keby obžalovaný mal tento úmysel, bol by odcudzil aj bundu, prívesok a prsteň, ktoré boli na mieste činu dodatočne nájdené. Odcudzeniu vecí predchádzal fyzický konflikt a následne si obžalovaný prisvojil veci (retiazky), ktoré mali poškodení na sebe a k ich strhnutiu prišlo pri údere do tváre a následnom páde poškodených, keď sa ruka obžalovaného zachytila o tieto retiazky.

Krajský súd z týchto dôvodov správne konanie obžalovaného J. V. v bode 1/, 2/ rozsudku kvalifikoval ako trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. c/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, čiastočne spolupáchatelstvom a čiastočne samostatne. Právna kvalifikácia konania obžalovaného ohľadne skutkov v bode 1/, 2/, 3/, 4/ rozsudku namietaná nebola, v tomto smere odvolací súd preto odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste u obžalovaného J. V. dôsledne zvažoval všetky kritéria významné pre voľbu druhu trestu a jeho výmery. Prihliadal najmä na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného a v súlade so zákonom mu uložil trest na hornej hranici trestnej sadzby určenej pre najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov.

Obžalovaný J. V. bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, preto v súlade s ustanovením § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon tohto trestu zaradený do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Zákonu zodpovedá i výrok o uplatnených nárokoch na náhradu škody.

Odvolací súd nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového rozsudku v žiadnom smere, preto odvolanie krajského prokurátora ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová